

TOMMY OLSSON

Det høres jo ut som en god plan

[Facebook](#)

[Tweet](#)

[Skriv ut](#)

Bror Wyllers dikt har funnet veien fra lommebok til bok.

KUNST

«PLAN B: SLAPP'A»

Diktsamling

Bror Wyller

ANMELDELSE

«**Legendarisk**» er et av de mest misbrukte ord som finnes på norsk. Hvem og hva som helst kan få denne kanoniseringen over en halvliter pils, uten at man egentlig har gjort noe annet enn å eksistere. Selv jeg har gått for å være legendarisk i flere år, og det vil jeg si er et klokkeklart tegn på begrepets utvannete tilstand. Det jeg gjør er i grunn ikke så bemerkverdig.

Bror Wyller er legendarisk på ordentlig, og han har vært det siden ordet hadde en faktisk betydning, da han en gang i prehistorisk tid forlot alt håp og kastet seg ut i Oslo-natten for å skrive dikt. Lenge før de døpte om deklamasjon til poetry slam for å gjøre det hipt, og lenge før laptopen erstattet notatboken. (Ikke for Bror, dog – han bruker fortsatt kulepenn, ingen påtatt distanse til poesien her!) Det sies dette er hans første diktsamling, og selv om det virker helt utrolig, klarer jeg ikke huske at det skulle finnes en tidligere utgitt samling (men, hva vet jeg – ung og urørt som jeg er, blott 52 og uviss om storbyens farer – hååå!).

Den er, selvsagt, perfekt – annet kan den ikke være. Diktene presenteres slik de er blitt til: håndskrevne. Korte, vittige, ofte på rim – så ofte at det faktisk fremstår som en dyd like mye som en metode. Noe veldig basic og nesten arkaisk i forhold til det meste av progressiv samtidslyrikk, men et veldig effektivt verktøy i hendene til en mester. Det finnes jo heller ingen bedre måte å slå inn sine punchlines på enn når de formidles på rim. Noen av oss går rundt med slike dikt av Bror Wyller i lommeboken, årevis etter at han stakk det til oss en fuktig aften på et utested. Andre roter dem øyeblikkelig bort. Et år fant jeg et dikt i skoeken med kvitteringer da jeg skulle gjøre selvangivelsen. Mannen driver selvsagt med veldig mye annet, men det aner meg at det viktigste arbeidet er nettopp dette, og at det på en måte ligger i sakens natur at det ikke nødvendigvis er noen enkel sak å samle dikt som konsekvent blir spredd i alle retninger – liksom dette også er et uvurderlig poetisk prinsipp; diktet er bokstavelig talt en gave. Og det er helt klart en høy grad av zen og visdommens ord til ungdommen over rader som: Knulle

Slutt med dette tullet!

Denne lille boken kunne umulig vært skrevet med et tastatur. Det er rent gull, dette.

kunst@klassekampen.no

Artikkelen er oppdatert: 2. mars 2016 kl. 15.05